

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2024. szeptember

48. évfolyam, 488. szám

MÚLT, JELEN ÉS JÖVŐ

Korábbi esztendőben hagyományá vált, hogy a Barátom nyári száma 3 hónapot, július, augusztus és szeptember, ölel fel. Ez alkalommal kivételt tettem, ugyanis egyházközségünk egyfajta mérföldkőhöz érkezett.

Immár 4 esztendeje, hogy közösségünkben a lelkipásztori szolgálatot egymagam látom el. Ugyanis közösségünk korábbi lelkipásztora, Imre atya, 2020. augusztus

1-jével, betegségére való tekintettel beteg nyugdíjba, majd később végleges nyugdíjba vonult. Akik még emlékezünk, 2020. május 3-án, Jó Pásztor vasárnapján, Imre atya az online szentmise végén jelentette be, hogy beteg nyugdíjba vonul súlyosbodó betegsége miatt.

Imre atya bejelentése és távozása sokkolóan és váratlanul érintett bennünket, engem is beleértve. Nem voltunk rá felkészülve! Hogyan tovább? Igaz, életünket érintő egyetlen veszteségre sem lehet felkészülni. Azóta immár eltelt négy esztendő. Nyilván mindenki csupán a saját érzéseiről tud beszámolni, hogyan élte meg ezt a négy évet. Magam részéről csupán annyit tudok elmondani, hogy nagyon nehéz volt. Egy

Fotó: Németi Gergely

korábbi tapasztalatomra és megelésemre hivatkozva már 2020. szeptemberében elmondtam, aki bennem Imre atyát fogja keresni, óriásit fog csalódní. Akkori félelmem sajnos egyesek esetében be is igazolódott.

Nagyon őszintén el kell mondanom, hogy ez a négy esztendő nem volt mentes a viharoktól. Miközben azon fáradoztam egyfolytában, hogy egymagam lássam el a szolgálatot az egész egyházmegyében, mind a 15 részegyházközségben, azzal kellett szembesülnöm, hogy ezen fáradozás és szolgálat jó néhány alkalommal szintén elégedetlenséget váltott ki. Ezen időben mindig beszámoltam azokról a fejleményekről, amikor konkrét tárgyalásokat folytattunk,

folyt. 2. old.

hogy új lelkipásztor érkezzen egyházközségünkbe. Sajnálatos módon ezen tárgyalások eredménytelenek voltak. Közben pedig éves szinten hétvégeken, szombat és vasárnap, továbbá a hétköznapi napokra eső ünnepeken több, mint 160 helyen miséztem. Ezen szentmisek száma átlagban 185 volt, amikor 5 éven keresztül Imre atyával együtt tettük mindezt. Aztán pedig mindaz, ami még ehhez társult a más jellegű lelkipásztori feladatokban. Lelki és fizikai teljesítőképességem határait feszegettem ebben a négy esztendőben.

Most azonban, július hónapban újabb tárgyalások voltak, melyeket személy szerint nagyon pozitívnak ítélek meg. Az örömteli bejelentéssel, hogy új lelkipásztor érkezik, még várunk kell. Addig is kérlek benneteket, hogy imáitokkal támogassátok egyházközségünket.

2024. június 29-én Egyháztanácsosok és Legátusok hagyományos találkozóját tartottuk, melynek időpontja már hónapokkal azt megelőzően ismert volt. Különös jelentőségét és súlyát ennek a találkozásnak az adta, hogy Esperes úr személyesen is részt vett találkozónkon, amelyen egyházközségünk jövőjét érintő fontos kérdésekről kívánt szólni. Ennek egyik megröszérlő mozzanata az volt, amikor arról szölt, hogy levél érkezett hozzá, amelyben elhelyezésemet kérték. A jelenlévők nagy többsége számára legalább annyira volt sokkoló, mint annak idején Imre atya bejelentése visszavonulását illetően.

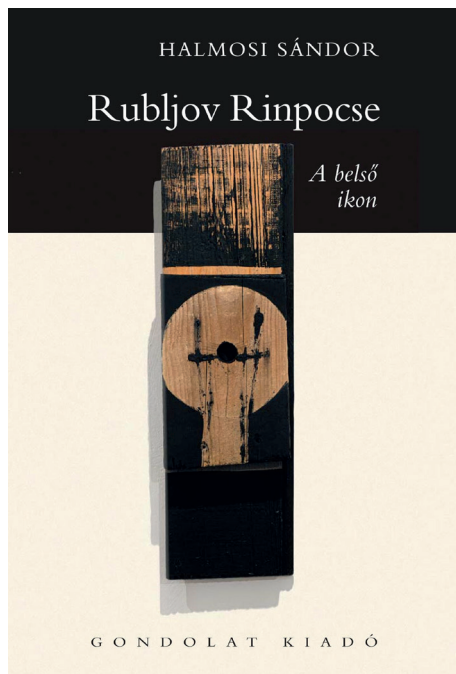
Szeretnék valamit világossá és érthetővé tenni. Semmi gondom nincs azzal, ha valakik elégedetlenek munkámmal, lelkipásztori szolgálattal, s ennek, akár írásos formában, hangot adnak. A lelkipásztorokodásban eltöltött 38 év

alatt volt alkalmam hozzászölni az ilyen jellegű minősítésekhez. Másrészt, az egyéni és szabad véleménynek senki sem szabhat határt. Sokkal inkább az okozza számomra a megröszérlést, hogy egy ilyen akciónak milyen következményei lehetnek az egyházközség egészét tekintve. Ugyanis esperes úr világosan elmondta ezen a napon, hogy amennyiben a kérés érvényt szerez, s engem elhelyeznek, az egész egyházközség lelkipásztor nélkül maradt volna. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy mind a 15 közösségben egy éven keresztül nem lett volna magyar nyelvű szentmise, semmilyen lelkipásztori szölgálat. Ez pedig felmérhetetlen és helyrehozhatatlan károkat jelentett volna. Rossz ebbe bele is gondolni! Több ez, mint hiba, ez már bűn! Természetesen minden bűnre van bocsánat. Ennek feltétele azonban a bánat, megvallás, elégtétel és az okozott kár jóvátétele.

Amennyiben az elmúlt 12 hónap öröml- és élményteli eseményei közül csupán egyet emelhetnék ki, az feltétlenül a 2023. december 17-én Stuttgartban az „Együtt jónak lenni még jobb!” első alkalommal megröszérlézt jótékonyági napunk volt. Örömlöm nem csupán annak szöli, hogy egy korábbi álom válhatott valóra. Legalább annyira örömltem annak, hogy első alkalommal a Főkonzulátust körölvéve egy irányba mozdulhattunk és adhattuk látható jelét a mottóként választott üzenetnek: „Együtt jónak lenni még jobb!

Ami pedig az előttünk álló időt és közös utunkat illeti, kívánom, hogy a fenti, választott felhívás élő valóság maradjon.

KÖNYVAJÁNLÓ

Örömmel ajánljuk Halmosi Sándor legújabb verses könyvét. A könyv megrendelhető és megvásárolható plébániai irodánkon. Ára: 10 Euró

Halmosi Sándor legutóbbi verseskönyvei az apokalipszis esztétikáját az aranykorok emlékezetével dúsitották. Merre vezethet innen még út, miféle tér nyílhat a szavak előtt, ha már nemcsak minden, de a mindenség is elmondott? Néma kérdéseinkre csöndes válasz született, szintézises anyag került ki a költő műhelyéből: a Rubljov Rinpcse (A belső ikon) című kötet – ez az „Örület ellen horganyzott fény” (Horzsolások) – magába sűríti a lírikusi pálya formanyelvi rétegzettségét, ugyanakkor a szellemtani elmélyülés még hathatósabb eseteit nyújtja. Szentenciás kisszerkezetek, neoavantgárd képzethalmazások és élőnyelvibb, elbeszélő-morfondírozó, hosszú-félhosszú költemények hálózatos rendszere a kötet. Akárha égi szerelmek éneklő-mestere küzdene meg a sárral bélelt és rozsdából összeszegecselt akusztikával: költészet képében mintegy a tisztánlátás szabályzata műveli ki magát egy egzaltált alázat nyelvén. Önismereti vallomásból próféciaszólamrend fejlődik ki; angyal iránt meginduló szintaxis a földi fények osztályozását is elvégzi; a versnyelv mitopoétikus mozdulatai kultúrákat érnek át, égtájakat fésülnek egybe – „Mert belé vagyunk helyezve a világba, mint / belénk a szomorúság és egymásnak öröme” (A fenntartható csodákról). Más szóval: „Az üdvtörténet folytatódik” (Domine Tiberius).

Zarándokhelyek

KIS-ZARÁNDOKLAT SCHEYERNBE

Németországot járva számos magyar vallási és történelmi emlékhelyet fedeztünk már fel. Idén Scheyernbe is a stuttgarti zarándokok kisbusszal jutottak el, amelyet Tibor atya személyesen vezetett. Az idei kis-zarándoklat ötletét Barsy-Szabó Brigittának és Zsoltnak köszönhetjük, akik a Heidenheim-i részegyházköztség képviselői.

2024. július 20-án, szombat reggel, a scheyerni kolostor parkolójában harminc zarándok köszöntötte egymást jókedvűen. Itt először vezetésen vettünk részt. A bencés szerzetes a kolostor bazilikáját, a gótikus Király-kápolnát, az egyszerű és méltóságos kerengőt és az 1697-ben elkészült gyönyörű barokk stílusú sekrestyét mutatta be nekünk. Elmondása szerint a kolostort 1077-ben a Wittelsbach-i grófok alapították, egyúttal temetkezési helyüknek is szánták. A bazilika templomában 1180 óta nagy tiszteletnek örvend a híres „Scheyerni kereszt”, Krisztus Urunk keresztjének egy darabkájával. A templom késő román stílusban épült, 1980-ban a Basilica minor kitüntető címet kapta és Bajorországban védett műemléknek nyilvánították.

Zarándokutunk fő célpontja volt a Király-kápolna, ahol a feljegyzések alapján 995-ben István, első nagy királyunk, Bajor Gizellát, II. Henrik bajor herceg lányát, a későbbi II. Szent Henrik német császár lánytestvérét jegyezte el. A falfreskókon ma is nyomon követhetők az esküvőt megelőző fényes események, ami azt bizonyítja, hogy a bajoroknak fontos volt ez a házasság. Gizella révén terjedt el a kereszténység Magyarországon, mivel vele együtt érkeztek hittérítő papok az országba. Egyúttal bajor mesteremberek és lovagok is így jutottak el magyar földre. A kápolnába lépve egymás mellett II. Szent Henrik és Szent István szobra látható, köztük egy

Fotó: Dávid Ferenc

vörösréz domborművön a koronázási jelvények egy kétnyelvű szöveggel: „Országodat oltalmazd, szent István király! 1996 - Millecentenárium - Szétszóródott magyarjaid.” A Király-kápolna következő ékessége az Esztergom városa által adományozott csodálatos márvány dombormű, amit Stremeny Géza szobrász 2005-ben készített. A domborműn Gizella és István stilizált alakja látható egy szív formában. A domborműn a következő kétnyelvű szöveg áll: „Szent István városa szeretettel emlékezik a király párra. Szent István és Boldog Gizella együtt építette fel a keresztény magyar államot. Erős és gazdag országot hagyva utódaikra. Házasságuk összefűzte a magyar és bajor történelem szálait és teremtő erők forrása lett. Esztergom város polgárai 2005 szeptemberében.”

A vezetés után a kolostor Szent Jánosról elnevezett kápolnájában egy rövid szentmise-t tartott nekünk Tibor atya, amelynek rövidsége azzal magyarázható, hogy 2 esküvőt is ünnepeltek aznap. Az ebédet a kolostor vendéglőjében fogyasztottuk el jó étvággal. További városnézésre már nem került sor, mert vihar volt készülöben és a kisbuszban felhőszakadásszerű esőben indultunk haza.

Köszönet Tibor atyának a vezetésért, a szentmise megünnepléséért és a kellemes társaságért.

Dávid Melinda

MERRE TARTUNK? HOGYAN TOVÁBB?

Világunk, melyben élünk, sohasem tapasztalt mértékben és ritmusban, átalakulási folyamaton megy keresztül. Mi magunk is, akár egyénileg, akár közösségi szinten, részesei vagyunk ennek az átalakulási folyamatnak.

Római Katolikus Anyaszentegyház a világ legnagyobb keresztény felekezete. Kétezer éves történelmével a katolikus egyház a világ egyik legősibb, máig fennmaradt vallási intézménye. A Föld népességének mintegy 31,5 százaléka, 2,2 milliárd ember keresztény. A keresztények fele római katolikus, 37 százalékuk protestáns, 12 százalékuk pedig ortodox felekezet tagja.

Ezen két alapvető tényt szeretném most előjában kiemelni. Továbbá

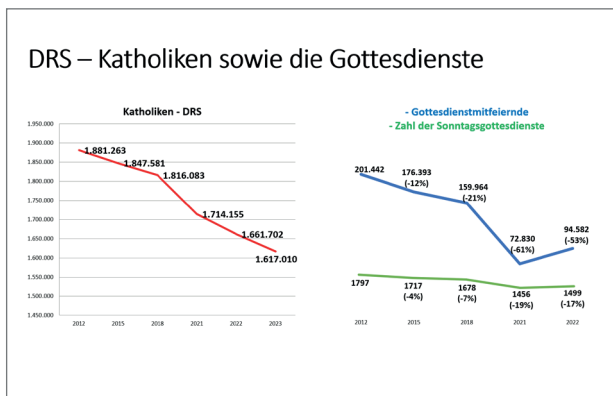
választ keresni arra a kérdésre, hogy Szent Gellért Egyházközségünk merre is tart. Az elmúlt esztendőben több képzésen is részt vettem, melyek visszatérő kérdése ismételtén az volt, hogy merre tartunk. Egyházmegyénk a hívei számát tekintve a harmadik legnagyobb egyházmegye Németországban,

a Köln és Münster Egyházmegyét követve. Sajátossága továbbá, hogy 100 anyanyelvű plébánia működik. Az anyanyelvű hívek számaránya 22,5 % egyházmegyénkben. Egyházközségünk mind létszámot, mintegy 12.000 hívó, mind kiterjedést tekintve, a legnagyobb anyanyelvű közösség. Egyházközségünk határa egybeesik

az egyházmegye területi határával. Amennyiben még ehhez hozzáveszünk azt is, hogy a nyugati magyar diaszpóra egyik legnagyobb közössége vagyunk, méltó büszkeséggel töltsd el bennünket. Ehhez pedig mérhetően felelősség is járul!

Éppen ennek a felelősségnek súlya érintett meg engem különösen az utóbbi hónapokban. Hogyan és kikkel tudjuk nemes örökségünket tovább vinni?! Történelmi múltunk, 77 esztendő közös utunk kötelez bennünket.

No de, térjünk csak vissza a Rottenburg-Stuttgart Egyházmegyéhez. Az alábbi grafikon nagyon sokat elárul az elmúlt 5 esztendőről:

Világosan látható, hogy folyamatosan csökken a hívek száma. Egy prognózis szerint, amennyiben ilyen mértékű lesz a fogyatkozás, 2035-re 1.350.000 körül lesz a hívek száma. Ezt kiegészítendő, egészen 2040-ig a meglévő mintegy 5.000 épület egyharmadát értékesíteni fogják, ugyanis a csökkenő hívek száma miatt, nem

tudják már fenntartani. 80 %-ban klíma neutrálissá szándékoznak tenni épületeiket.

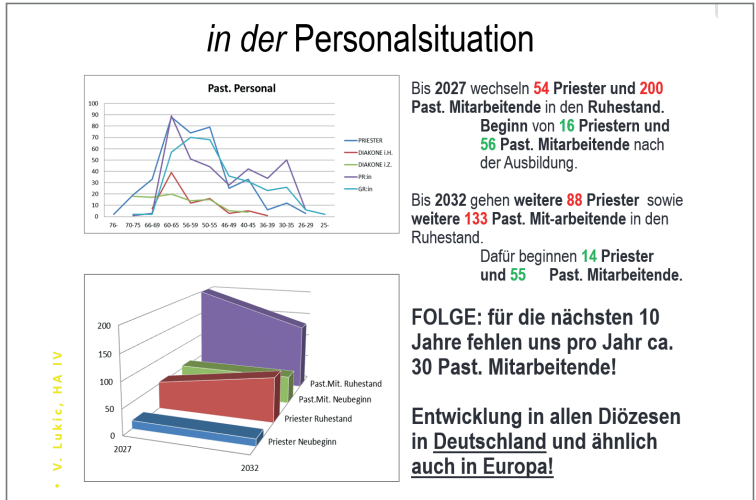
Kérdezhetitek, ehhez nekünk mi közünk van? A válasz egyszerű. Itt élünk. Természetesen itt kell megtalálnunk a lehető legjobb megoldást, hogy gyakorolhassuk hitünket, megőrizzük vallásosságunkat, tovább adjuk azokat az értékeket és kincseket, amelyeket mi magunk is örököltünk magyar katolikus keresztényként.

Nem szabad továbbá azt sem elfelednünk, hogy egy beolvadási folyamatnak is részesei vagyunk. Söprögessünk csak a magunk portája előtt. A mi gyermekeinkre és unokáinkra gondolok. Mennyire érzik sajátjuknak a nagyszülői és szülői örökséget? A magadnak adott őszinte válasz téged erősít.

Végül szeretnék néhány szót rólunk is ejteni. Hagyományos keresztény közegből érkeztünk, ahol a plébániai élet pap központú. A gyakorlatban azt jelenti, ha van lelkipásztor a közösségnek, van élet. Amennyiben nincs, akár átmenetileg is, a közösség élete nagy veszélyben van, akár meg is szűnhet. Ezt mindenkinek nagyon jól meg kell jegyeznie! Akár a magam

passzív jelenlétével is mérhetetlen károkat okozok!

Végül egy grafikont hozok még ide, melyek a jövő lehetőségeit is felvázolják:

A számok önmagukért beszélnek! Azt is mondhatnám stílusosan, nincs szükség semmilyen kommentárra. Mégsem teszem meg.

A Szent Gellért Egyházközség lelkipásztoraként felhívással fordulok közösségünk minden hívéhez. Egyházközségünk strukturális változáshoz érkezett el. Ennek részleteiről az Egyházmegye fog értesíteni bennünket. Addig is türelmet és megértést kérek tőletek.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Szeptember 15-én, vasárnap, 11.30 órakor **Szent Gellért egyházközségi búcsúünnep**. Ezt követően pedig agapé. Várjuk kedves Híveinket mind Stuttgartból, mind pedig a többi közösségből, hiszen összetartozásunk és egységünk tudta is erősödik közös búcsús ünnepünkön.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. A híveket szeptember 6-án, 13-án és 27-én várjuk.

Szeptember 27-én, pénteken, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. Ezt követően 19.00 órakor Barátságklub.

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napokon, azaz szeptember 12-én és szeptember 26-án 17.30 órakor Weingarteni délután a 14 Nothelfer Kapelle-ben. Rózsafüzért imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

*

Egyházközségi búcsúünnep

Szeptember 21-én Heidenheimban **templombúcsú, Szent István király ünnepe**. Utána természetesen agapé és rövid ünnepi műsor.

SZENTMISÉK

Schwäbisch-Gmünd	szeptember 1	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	szeptember 1	vasárnap	15.00 óra
Balingen	szeptember 7	szombat	16.00 óra
Weingarten (14 Nothelfer Kapelle)	szeptember 8	vasárnap	10.00 óra
Ulm	szeptember 8	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	szeptember 14	szombat	16.45 óra
Stuttgart – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 15	vasárnap	11.30 óra
Heilbronn	szeptember 15	vasárnap	15.30 óra
Heidenheim – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 21	szombat	15.30 óra
Böblingen	szeptember 22	vasárnap	9.30 óra
Eislingen	szeptember 22	vasárnap	15.00 óra
Tuttlingen	szeptember 28	szombat	16.00 óra
Ludwigsburg	szeptember 29	vasárnap	9.00 óra
Reutlingen	szeptember 29	vasárnap	16.30 óra

Szerkesztők: Dávid Melinda, Dávid Ferenc, Halmosi Sándor, Németi Ágnes, Németi Gergely, Tóth Márta, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes, Demeter Melinda Katalin, Merlász Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600